

frågans avhjälpande. Och stadsförbundet, som icke har något att erinra mot den lagstadgade skyldigheten i den mån därigenom skulle fastslås att bostadsförsörjningen hör till kommuns gemensamma hushållningsangelägenheter, reagerar mot tanken på att statliga organ skulle få maktmedel att med tvång diktera en kommun dess bostadspolitik. Genom stadgandena i 1 och 2 §§ föreliggande lagförslag har man alltså gått så långt som de båda kommunförbunden velat vara med. Vad stadgandet i 3 § kan innebära härutöver — detta har ovan antytts — vilar alltså icke på tillstyrkanden från dessa förbund.

Med stöd av det anförda och med hänsyn till nödvändigheten att i varje förekommande fall motverka tendenserna att begränsa den kommunala självbestämmanderätten hemställas,

att riksdagen icke måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 259 i vad avser 3 § av den däri föreslagna lagen om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande.

Stockholm den 21 maj 1947.

Manne Ståhl.

Nr 470.

Av herr Nolin m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 259, med förslag till lag om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 315.)

Stockholm i maj 1947.

C. Oscar Nolin.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Einar Hæggbloom.

Ragnar Sveningsson.